

opusdei.org

Texty o Advente: Neopovrhuje prebývať v našich úbohých srdciach

V treťom týždni Adventu ponúkame tento list blahoslaveného Álvara, v ktorom navrhuje pripraviť sa vnútorne, očistením, na príchod Krista.

16.12.2024

(Text z 1. decembra 1988,
publikovaný v knihe „*Caminar con*

Jesús al compás del año litúrgico“, Ed. Cristiandad, Madrid 2014, str. 19–25.)

Cirkev nám vo svojej liturgii opäť ukazuje, ako plodne prežiť tieto týždne, ktoré predchádzajú Narodeniu Pána. „Všemohúci Bože, daj svojim veriacim vôľu vyjsť skutkami v ústrety prichádzajúcemu Kristovi, aby si zaslúžili stáť po jeho pravici a vlastniť kráľovstvo nebeské“^[1].

Počas týchto dní budeme opäť počúvať hlasy prorokov, ktorí pred stáročiami ohlasovali príchod Vykupiteľa. S radosťou si pripomenieme očakávanie a nádej všetkých spravodlivých Starej Zmluvy, vieru tých, ktorí boli svedkami tejto veľkej udalosti — svätého Jozefa, Jána Krstiteľa, Alžbety, Zachariáša — a osobitne jedinečnú pokoru, vieru a lásku Márie, ktorá svojím odovzdaním umožnila Vtelenie Božieho Syna.

Moje dcéry a synovia, vyjdime v ústrety Vykupiteľovi sveta. Vydajme sa na cestu opäť, s obnovenou láskou v našich srdciach, s novým svetlom v očiach, s väčšou silou v našich dušiach, posilnení dennou potravou Najsvätejšej Eucharistie. Odhodme bremená — drobné ústupky pohodliu, sebecktu, vlastnej márnivosti — ktoré možno spomaľujú a zaťažujú našu cestu k Bohu. S pomocou Ducha Svätého to môžeme dosiahnuť! Musíme to uskutočniť s príhovorom našej láskavej Matky Márie, ktorá nám v tomto Advente prináša z neba novú milosť na úplné obnovenie nášho odovzdania.

Pozvanie hľadiť na Pannu Máriu, uvažovať v modlitbe nad pocitmi, ktoré naplňali jej srdce, a neustále sa ju snažiť napodobňovať, je odporúčaním Učiteľského úradu Cirkvi^[2], ktoré má v týchto týždňoch osobitnú aktuálnosť. Postoj a

odpovede Preblahoslavenej Panny Márie — už pred zvestovaním od archanjela a predovšetkým počas mesiacov medzi Vtelením a Narodením Spasiteľa — predstavujú najlepšiu školu, v ktorej sa my, kresťania, pripravujeme na duchovné narodenie Krista v našich dušiach, ktoré chce Boh pri každých Vianociach obnoviť.

Ďakujeme Najsvätejšej Trojici za tento nekonečný dar a vzdajme vďaky aj nášmu Otcovi za jeho vernú a hrdinskú odozvu, ktorou nám pomohol objaviť nesmierne šťastie — dokonca aj z ľudského pohľadu — nechať Krista narodiť sa v našich životoch, patriť tak dôverne do Nazaretskej rodiny.

Kiež nám Pán v tomto Advente — s touto prosbou sa na Neho plný dôvery obraciam — udelí takú mieru stotožnenia sa s duchom jeho Najsvätejšej Matky, aby sa v nás

naplnilo to, čo často s radosťou pripomínal náš Zakladateľ^[3]: „Nech je v každom z vás duša Márie, aby chválila Pána; nech je v každom duch Márie, aby sa radoval v Bohu. Pretože ak je jedna jediná Matka Pána podľa tela, podľa viery je Kristus plodom nás všetkých“^[4].

Slávnosť Nepoškvrneného počatia, ktorú slávime 8. decembra, je ďalšou nádhernou bránou Adventu. Zastavme sa a zamyslime sa nad prečistou postavou našej Panej, počatej bez poškvry dedičného hriechu zásluhou Krista, naplnenej všetkými milosťami a čnosťami. Aby nám pomohol vyvodiť konkrétne predsavzatia, náš Zakladateľ nás povzbudzoval k spytovaniu svedomia. „Takto miluje Ježiš Kristus svoju Matku,“ hovoril pred mnohými rokmi po vymenovaní milostí a výsad, ktorými Božia dobrota obdarila Máriu. A pokračoval: „**A ty, ako uctievaš Pannu? Čo jej**

ponúkaš? Kolko strelných modlitieb jej počas dňa venuješ? Ako vieš ovládať svoje malé slabosti, pamätajúc na to, že si synom Matky *tota pulchra*, prečistej, nepoškvrnenej?“^[5].

Medzi hlavné charakteristiky tohto liturgického obdobia patrí naliehavá výzva očistiť sa od svojich hriechov a pripraviť Ježišovi dôstojný príbytok v našich dušiach. Ako nás počas týchto dní žiadal náš Otec, máme kráčať adventným obdobím „s úsilím vybudovať si srdcom Betlehem pre nášho Boha“^[6]. Pán neopovrhne prebývaním v našich úbohých srdciach, hoci sme takí nepatrní, ak všetko pripravíme s láskou, ako najlepšie vieme. Aké pohodlie našiel v Betleheme, keď prišiel na svet pred dvadsiatimi storočiami? Narodil sa v biednej jaskyni, pretože pre nich nebolo miesto v hostinci^[7], no obklopený veľkou láskou Márie a Jozefa, ktorí najlepšie ako vedeli,

vyčistili a upravili ten skromný chlieb, aby v ňom mohli prijať Boha. Predovšetkým žili s bdelosťou lásky, ktorá ich viedla k tomu, aby zavrhovali každú, i tú najmenšiu nedokonalosť, a odpovedali na milosť celým svojím bytím, aby ich ani tá najjemnejšia vzdialenosť neoddeľovala od Boha, ktorý sa im daroval ako Dieťa.

Ani nás Pán neodmieta, hoci sme plní nedostatkov a bied, ak každý deň bojujeme a usilujeme sa zachovať svoje duše čisté. Preto je také logické, aby sme v týchto dňoch venovali osobitnú starostlivosť sviatosti zmierenia: skúmaniu svedomia, ľútosti a predsavzatiam! A spolu s plodným prijatím tejto sviatosti a veľkorysou nápravou za svoje hriechy aj za hriechy celého sveta ponúknime Pánovi s radosťou nepríjemnosti, drobné obety, ktoré so sebou prináša každodenný život, či prirodzenú únavu z náročnej

profesionálnej práce... Usilujme sa, moje dcéry a moji synovia, s aktívnym nasadením, aby sme v každom okamihu a za každých okolností konali s láskou to, čo najviac teší Ježiša.

Všetko toto je možné — máte rovnakú skúsenosť ako ja — vďaka čnostiam, ktoré Boh sám vliat do našich duší pri krste: viere, nádeji a láske. Tieto teologálne čnosti sa zvlášť posilňujú prostredníctvom prijímania Eucharistie. Každý príchod Ježiša do našej duše a tela v Najsvätejšej Eucharistii je novým a hojným zasiatím týchto božských semien, určených jedného dňa priniesť plody večného života v kontemplácii a radosti Najsvätejšej Trojice.

Náš Otec, vo svojej veľkej láske k Ježišovi vo sviatosti, nám prezradil, že Mu s úctou a adoráciou hovorieval: „Vitaj!“ A neustále bdel,

aby rástol v nežnostiach lásky k tomuto „nášmu Bohu, vzácnej Perle, ktorá zostupuje do tohto bahna, ktorým som ja.“

Dovoľ mi, aby som sa ťa opýtal: dcéra moja, syn môj, ako sa každý deň pripravuješ na prijatie Najsvätejšej Eucharistie? Snažíš sa, ako radil náš Otec, „očistiť všetky svoje zmysly, jeden po druhom; ozdobiť svoje duchovné schopnosti, každú jednu osobitne; vniesť svetlo do celej svojej duše“^[8]? Obraciaš sa na svoju Matku — na našu Matku — a úpenlivo ju prosíš, aby ti pomohla prijať Pána s tou čistotou, pokorou a oddanosťou, s akou ho prijala Ona vo svojom prečistom tele a duši?

Posledný týždeň Adventu, už v očakávaní Vianoc, nás pozýva prehĺbiť predsavzatia a túžby, ktoré naplňali ducha našej Panej. Evanjeliové čítania nás vedú k zamysleniu nad Máriinou vierou a

pokorou, jej nepoškvrnenou čistotou,
jej úplnou a neodkladnou
odovzdanosťou Pánovi, jej dokonalou
poslušnosťou, jej duchom služby...:
čnosťami, ktoré sa my všetci
kresťania musíme usilovať
praktizovať, ak naozaj chceme, aby
sa naše duše, podobne ako duša našej
Panej, stali živým chrámom Božstva,
naplneným svetlom Ducha Svätého^[9].

Mohli by sme hodiny a hodiny, moje
deti, odhaľovať ponaučenia, ktoré
nachádzame v neustálom postoji
našej Matky. Sväté evanjelium nám
ju ukazuje takú bohatú na božský
obsah! Ale ste to vy, každý a každá z
vás, kto má počas svojich chvíľ
modlitby v tomto liturgickom období,
ktoré sme začali, porovnávať svoj
každodenný život s tým Máriiným,
aby ste sa od nej učili a čo najlepšie
sa pripravili na Vianoce.

Na tejto ceste, ktorá vedie do
Betlehema, nezabudnite na svätého

Jozefa, nášho Otca a Pána. Nasledujte nášho Zakladateľa, ktorý mal a má takú veľkú lásku k Svätému Patriarchovi. Priblížte sa k jeho osobe, proste ho, aby vás naučil zaobchádzať s jeho Nepoškvrnenou Manželkou s láskou preplnenou nehou a úctou, s jemnosťou a dôverou. Tento spravodlivý muž^[10], na ktorého sa Boh spoliehal pri uskutočňovaní svojho plánu spásy, nás naučí priblížiť sa s väčšou dôvernosťou k Panne Márii; a v spoločnosti Márie a Jozefa prídeme k Svätej noci s nadprirodzenou aj ľudskou túžbou privítať Božské Dieťa vo svojich srdciach.

A čo povieme Ježišovi, keď ho uvidíme ležať na slame v jasliach? Budeme sa snažiť „prekryť mlčanie a ľahostajnosť tých, ktorí ho nepoznajú alebo nemilujú, spievaním kolied, tých ľudových piesní, ktoré spievajú deti aj dospelí vo všetkých krajinách s dlhou kresťanskou tradíciou“^[11].

Každý mu zverí svoje slová a city veľmi osobným spôsobom, z hĺbky svojho srdca; no všetci budeme prosiť za Cirkev, za svet, za duše, s horlivou túžbou, aby sa plody Vykúpenia — ktoré priniesol na zem v plnosti už pred takým dlhým časom — rozšírili čoraz viac po celej zemi.

Počas Vianoc vedel náš Zakladateľ vstúpiť do betlehemskej maštalky ako jeden z postáv. Niekedy si predstavoval, že je pastierikom, ktorý sa s dôverou približuje k Ježišovi a prináša mu malý darček; inokedy si vyberal úlohu toho, kto — na kolenách pred Božským Dieťaťom — vie len adovať; dokonca sa staval do úlohy oslíka alebo vola, ktorí svojim dychom pomáhajú zahriať Novonarodeného, alebo do role verného psíka, ktorý bdie pri jasliach... Boli to malé „bláznovstvá“ zaľúbenej duše, ktoré môže nasledovať každý z nás, spomínajúc na radu nášho Otca: „**Keď sa**

obraciate na Ježiša, nemajte hanbu, nebráňte svojim citom. Srdce je bláznivé a tieto božské bláznovstvá lásky veľmi prospievajú, pretože vedú ku konkrétnym predsavzatiám zlepšenia, nápravy, očistenia v osobnom živote. Ak by to tak nebolo, nemali by žiadny význam“^[12].

Moje dcéry a moji synovia, nech vám táto dôvernosť s naším Bohom a Kráľom, práve narodeným, pomôže zintenzívniť vaše modlitby za moje úmysly. Proste ho s dôverou, aby nás vypočul. K príhovoru nášho najdrahšieho Zakladateľa, ktorý tak miloval Svätú Rodinu — pozemskú trojicu —, zverujem prosbu, aby jeho dcéry a synovia z Opus Dei, ľudia, ktorí sa tešia z apoštolskej práce Prelatúry, kresťania a všetci ľudia dobrej vôle, chceli otvoriť svoje duše Kristovi, ktorý prichádza, aby nás privinul do svojho Srdca a predstavil

nás Bohu Otcovi skrze pôsobenie
Ducha Svätého.

[1] Rímsky Misál, 1. Adventná Nedela
(Kolektívna modlitba).

[2] Porov. II. Vatikánsky Koncil, Konšt.
dogma *Lumen gentium*, č. 63 a 65.

[3] Keď don Álvaro písal tieto listy,
Zakladateľ Opus Dei ešte nebol
Cirkvou vyhlásený za svätého;
kanonizácia prebehla 6. októbra
2002. Z dôvodu vernosti textu
ponechávame pôvodný výraz.

[4] Sv. Ambróz, *Výklad Evanjelia podľa
sv. Lukáša II*, 26; porov. *Boží Priatelja*,
č. 281.

[5] Sv. Josemaría, *Poznámky z
meditácie*, 7-XII-1953 (AGP,
biblioteca, P01, II-1978, s. 8). Skratka
AGP znamená el Archivo General de

la Prelatura (Generálny Archív Prelatúry).

[6] Sv. Josemaría, Poznámky z meditácie, 25-XII-1973 (AGP, biblioteca, P09, s. 199).

[7] Lk 2,7.

[8] Porov. Sv. Josemaría, *Vyhňa*, č. 834.

[9] Rímsky Misál, Omšový formulár z 20. decembra (Kolektívna modlitba).

[10] Porov. Rímsky Misál, Omšový formulár z 18. decembra (Evanjelium: Mt 1,18-24).

[11] Sv. Josemaría, Poznámky z meditácie, 25-XII-1973 (AGP, biblioteca, P09, s. 200).

[12] *Tamtiež*.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/texty-o-advente-
neopovrhujeprebyvatv-nasich-
ubohych-srdciach/](https://opusdei.org/sk-sk/article/texty-o-advente-neopovrhujeprebyvatv-nasich-ubohych-srdciach/) (26.03.2025)